לא על לפרקא דרב יוסף. שהיה לאם היסיבה בפומבדיתא והיה דורש בשבת קודם תפלת המוספין ולאחר הדרשה היו הולכים לבית הכנסת ומתפללים תפלת המוסקין: **בלבור שנו.** אם הוא בבהכ"נ עם הצבור לא יקדים להתפלל: **מתני' מה מקום.** כלומר מה טיבה: **גמ' ולא אכשל.** ויסמכו מהרי על כשלוני הרי רעות שמים שיבאו על ידי שאבאו להם [ב] שיעבאו מרנונים לו עמי האדם שעוסקים בדבר שיחה: **מסכגין.** לא מרגילום במקרא יותר מדאי משום דמסכא. לשון אחר משיחת ילדים: **דעו לפני מי וכו'.** כלי שמתפללו בירלה ובכוונה: **עמוד הימיני.** שני עמודים העמיד שלמה באולם שם הימיני ימין ושם השמאלי בועז (מלכים א ז). הימיני לעולם משוב: **פעים.** המפולן פי"ק בלע"ז: **אוסרני.** מוכש אותי: **מיפס עולם.** לעוה"ב: **הייתי בוכה.** מאימת משפטו אם לדין מוליכין אותי לפניו: **עד כאן.** בתמיה כלומר ולא יותר ממורא בשר ודם: **ולוחי.** שיהא כמורא בשר ודם שאם כן תחדלו מעבירות הרבה: **עבירה.** בסתר ממורא הכריות ויודע שהכל הוא גלוי להקב"ה ואינו מניח בכך: **מפני הטומאה.** טומאת אהל המת בכל הבית: **לחזקיהו.** שבא אלי לנוותי: **מתני' מעין שמנה עשרה.** בגמרא[1] מפרש: **הושע ה' וכו'.** זו תפלה קצרה: **בכל פרשת העבור כו'.** מפרש בגמרא[2]: **אם אינו יכול לירד.** שאין לו מי שיאמר את תמורו: **יחזיר את פניו.** לצד ירושלים: **באסדא.** כמו ותשם בסד רגלי (איוב יג) בית הסהר שקורין ליפ"ש בלע"ז. לשון אחר עליה הקשורים זה עם זה הרבה יחד ובלשון מקרא קורא אותם רפסודות (ד"ה ב ב) ובלע"ז רדיי"ל ובלשון אשכנז ול"ם ומשיגין בהר להוליכן ממקום למקום ויכולין להלך עליהן כמו בספינה: **גמ' הכו לה' בני אליס.** שהוא רמז לאבות וגבורות וקדושם הם כדאמרינן בראש השנה (דף לב.) מנין שאומרים אבות מ"ל הכו לה' בני אליס כו': **שיפפקקו.** שילאו הפקקים הם הקשרים כמו שבינינו[3] (ב"מ פ:) בקנים ובגפנים מן הפקק[4] שלמעלה והוא הקשר שחלל הקנה פקוק וסתום שם: **איסר.** שני קמטים אחד מלמטה ואחד מלמעלה וכאיסר רוחב בשר באמצע: **דמלגר נפשיה.** שהוא מיכר שאפשר לכרוע אלא שהוא מצוער: **ביבנה תקנוה.** לאחר זמן מרובה: **הפקולי.** מוכר פקולי למר גפן שקורין קוטו"ן: והשקיף

כיון שהגיע זמן תפלת המנחה אסור לטעום כלום וכו'. ואית ליה לרבי יהושע מפסיקין ואפילו מן האכילה ולא היא: לייט

רב אויא חלש ולא אתא לפרקא דרב יוסף למחר כי אתא בעא אביי לאנוחי דעתיה דרב יוסף א"ל מ"ט לא אתא מר לפרקא א"ל דהוה חליש לבאי ולא מצינא א"ל אמאי לא טעמת מידי ואתית א"ל לא סבר לה מר להא דרב הונא דאמר רב הונא אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המוספין א"ל איבעי ליה למר לצלויי צלותא דמוספין ביחיד ולטעום מידי ולמיתי א"ל ולא סבר לה מר להא דא"ר יוחנן [א]אסור לו לאדם שיקדים תפלתו לתפלת הצבור א"ל לאו אתמר עלה א"ר אבא [ב]בצבור שנו ולית הלכתא [ג]לא כרב הונא ולא [ד]כריב"ל כרב הונא הא דאמרן כריב"ל דאריב"ל [ה]כיון שהגיע זמן תפלת המנחה אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המנחה: **מתני'** ר' נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה אמרו לו מה מקום לתפלה זו אמר להם בכניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תקלה על ידי וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי: **גמ'** ת"ר [ה]בכניסתו מהו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי שלא יארע דבר תקלה על ידי ולא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חברי ולא אומר [א] על טמא טהור ולא על טהור טמא ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם ביציאתו מהו אומר מודה אני לפניך ה' אלהי ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקי מיושבי קרנות שאני משכים והם משכימים אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים אני עמל והם עמלים אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר אני רץ והם רצים אני רץ לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת: ת"ר [ו]כשחלה ר' אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו אמרו לו רבינו למדנו אורחות חיים ונזכה בהן לחיי העולם הבא אמר להם הזהרו בכבוד חבריכם ומנעו בניכם מן ההגיון והושיבום בין ברכי תלמידי חכמים וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא וכשחלה רבי יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקרו כיון שראה אותם התחיל לבכות אמרו לו תלמידיו נר ישראל עמוד הימיני פטיש החזק מפני מה אתה בוכה אמר להם אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי שהיום כאן ומחר בקבר שאם כועס עלי אין כעסו כעס עולם ואם אוסרני אין איסורו איסור עולם ואם ממיתני אין מיתתו מיתת עולם ואני יכול לפייסו בדברים ולשחדו בממון אעפ"כ הייתי בוכה ועכשיו שמוליכים אותי לפני ממ"ה הקב"ה שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים שאם כועס עלי כעסו כעס עולם ואם אוסרני איסורו איסור עולם ואם ממיתני מיתתו מיתת עולם ואיני יכול לפייסו בדברים ולא לשחדו בממון ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים אחת של גן עדן ואחת של גיהנם ואיני יודע באיזו מוליכים אותי ולא אבכה אמרו לו רבינו ברכנו אמר להם יהי רצון [ז]שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם אמרו לו תלמידיו עד כאן אמר להם ולואי תדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם. בשעת פטירתו אמר להם פנו כלים מפני הטומאה והכינו כסא לחזקיהו מלך יהודה שבא: **מתני'** רבן גמליאל אומר בכל יום ויום מתפלל אדם שמנה עשרה רבי יהושע אומר מעין י"ח ר"ע אומר [ח]אם שגורה תפלתו בפיו מתפלל י"ח ואם לאו מעין י"ח ר"א אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים ר' יהושע אומר ההולך במקום סכנה מתפלל תפלה קצרה ואומר הושע ה' את עמך את שארית ישראל בכל פרשת העבור [ט]יהיו צרכיהם לפניך ברוך אתה ה' שומע תפלה היה רוכב על החמור ירד ויתפלל ואם אינו יכול לירד יחזיר את פניו ואם אינו יכול להחזיר את פניו יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים היה מהלך בספינה או באסדא יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים: **גמ'** [י]הני י"ח כנגד מי א"ר הלל בריה דר' שמואל בר נחמני [כ]כנגד י"ח אזכרות שאמר דוד [ל]בהבו להי' בני אלים רב יוסף אמר כנגד י"ח אזכרות שבקריאת שמע [מ] א"ר תנחום אמר רבי יהושע בן לוי כנגד שמונה עשרה חוליות שבשדרה: ואמר ר' תנחום אמר רבי יהושע בן לוי [נ]המתפלל צריך שיכרע עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה עולא אמר [ס]עד כדי שיראה איסר כנגד לבו רבי חנינא אמר [ע]כיון שנענע ראשו שוב אינו צריך אמר רבא [פ]והוא דמצער נפשיה ומחזי כמאן דכרע הני תמני סרי תשסרי הוויין אמר רבי לוי ברכת הצדוקים ביבנה תקנוה כנגד מי תקנוה א"ר לוי לרבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני כנגד [2]אל הכבוד הרעים לרב יוסף כנגד אחד שבקריאת שמע לר' תנחום א"ר יהושע בן לוי כנגד חוליא קטנה שבשדרה: ת"ר [ק]שמעון הפקולי הסדיר י"ח ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה אמר להם ר"ג לחכמים כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת הצדוקים עמד שמואל הקטן ותקנה לשנה אחרת שכחה והשקיף

מקום למקום כמו שהולכין בספינה הקטנה. או באסדא שהם כבלים הנתונין ברגלי הכלואים בבית הכלא. י"ח התקין שמעון הפקולי וכו'. פירוש, בתחלה היו מתפללין שלש ראשונות ושלש אחרונות והאמצעיות בלא סדר ידוע לכל, אלא כל אחד כפי מה ששמע מרבו, וכיון דבא שמעון הפקולי וירד לפני התבה לפני רבן גמליאל ביבנה, והסדיר י"ח ברכות על הסדר שאנו מתפללין עכשיו, נתישרו הדברים בעיני רבן גמליאל וקבעם לכל להיות הכל מתפללין סדר אחד. אבל ברכת המינים לא היתה בידו מסורת [מרבו]. ירד [ועמד] שמואל [הקטן] ותקנה בכלל אלו י"ח ברכות, וקבלו הצבור כולן להיות מתפללין בענין הזה. לשנה אחרת ירד שמואל הקטן לפני התיבה, ומפני אימת הציבור התחיל בברכת המינין ושכח טופסה, וכיון שהגיע תיקנה לא העבירוהו מלפני התיבה והורידו אחר תחתיו, אלא המתינו עד שנזכר מטופסה והשלים תפלתו.

עין משפט נר מצוה

לט א ב מיי' פ"י מהל' תפלה הלכה טז סמג עשין יט עוש"ע או"ח סימן ל סעיף י:

מ ג מיי' פ"ז שם הלכה ד סמג שם עוש"ע או"ח סימן רפז סעיף ג:

מא ד מיי' וסמג שם טור שו"ע א"ח סי' לב סעיף ג:

מב ה מיי' פ"י מהל' ברכות הלכה כג כד סמג עשין מז עוש"ע א"ח סי' קי סעיף ח:

מג ו טור ושו"ע א"ח סימן ל סעיף ח:

מד ז מיי' פ"ג מהל' תפלה הלכה ב סמג עשין יט עור שו"ע א"ח סי' קי סעיף ח:

מה ח ט מיי' פ"ה שם הלכה יב סמג שם עוש"ע א"ח סימן קיג סעיף ד:

מו י כ מיי' שם עוש"ע שם סעיף ה:

רבינו נסים

רבן גמליאל אומר בכל יום אדם מתפלל י"ח. בתלמוד ארץ ישראל הזכירו עוד טעמים אחרים (כעין) [אולי צ"ל על שתקנו] י"ח תוספת על מה שיש בתלמודינו דאמרינן ר' חנניה בשם ר' פינחס כנגד י"ח פעמים שאבות כתובין בתורה אברהם יצחק ויעקב אם יאמר לך אדם י"ש הן אמור לו והנה ה' נצב עליו לית הוא מינהון אם יאמר לך אדם י"ז הן אמור לו ויקרא בהן שמי ושם אבותי מינהון הוא ר' שמואל בר נחמני בשם ר' יונתן כנגד י"ח ציוויים שכתב בפרשת משכן שני אמר ר' חייא בר אדא וכלכד מן ואתו אחליאב בן אחיסמך עד סופיה דסיפרא: היה יושב בספינה או באסדא. בגמ' דבני מערבא גרסי היא אסדא היא רפסודות דכתיב (דברי הימים ב ב) ונביאם לך רפסודות על ים יפו:

רבינו חננאל

דאמר ר' יהושע בן לוי כיון שהגיע זמן תפלת המנחה אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המנחה. אין הלכה כי הא דריב"ל. [מתני']. ר' אליעזר אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים. דאוקמוה רבנן מאי קבע, כל שאינו אומרה בלשון תחנונים, וקימא לן כותיהו. ואע"פ דדמיא עליה כמשאוי, אם מתפלל בלשון תחנונים יצא, כדכתיב ואתחנן אל יי"י. הא דרבה ור' יוסף דאמרי [תרוויהו] מאי הוא קבע כל שאינו מחדש דבר בתפלתו, ליתיה, דהא אפי' ר' זירא דגברא רבה הוא, הוה מסתפי לחדית מילתא בצלותיה דילמא אתי ליה טורחנא, כל שכן זולתו. והא דאמרי אביי ור' חנינא בר אבון דכל מי שעשה תפלתו קבע [להתפלל] קודם דמדומי חמה אין תפלתו תחנונים, ואיסתייעו מדר' יוחנן [דאמר] מצוה להתפלל עם דמדומי חמה, ואמר ר' זירא מהאי קרא ויראך עם שמש ולפני ירח דור וגו', הא לייטי עלה במערבא שמא נטרפה לו שעה, כלומר כל הדוחק תפלת מנחה עם דמדומי חמה אם יזדמן לו טורדת שעה ולא יתפלל חשך השמש ונמצא בטל מן התפלה, הילכך להקדים כמעט טפי עדיף. פירוש פרשת העבור ר' חסדא אמר בשעה שעברו ישראל על תורתך והם בצרה כאשה עוברה שאהה מלא עליהם זעם ועברה ומעברת עליהם משברי גליך יהיו כל צרכיהם לפניך. ירושלמי: ר' אחא בשום ר' (אמי') [אסא] כל זמן ששליח ציבור עובר לפני התיבה ותובע צרכי עמך ישראל מלפניך. ואמר ר' תנחום אמר ר' יהושע בן לוי המתפלל צריך שיכרע עד שיתפקפקו כל חוליות שבשדרה. פיקפוק זולתי פיקוק, דקימא לן פיקוק סתימה כדגרסינן פקק החלון, ופקפוק פתיחה כדגרסינן בפרק קמא דסוכה, מפקפק ונוטל אחת מבינתים. וכשגורע אדם וכופף קומתו מתפתחות החוליות ונראות כי מתפתחות החוליות מבחוץ מאחוריו ומסתתמות מבפנים, ודוגמא לדבר קשרי אצבעותיו. עולא אמר עד שיראה איסר כנגד לבו. פי' עד שיראה איסר כנגד לבו. יש מי שאומר שכשכופף אדם עצמו מתקפל טיבורו בתוך

מסורת הש"ס

א) שבת דף ט:, ב) נ"י ויהיו, ג) תוספתא פ"ג הכ"ה, ד) מגילה יז:, ה) [ע' בתי"ע], ו) [ולקמן מט.], ז) [ולקמן מט.], ח) [מענית כה: ב"מ פפ.].

תורה אור השלם

1. מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: תהלים כט א

2. קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: תהלים כט ג

הגהות הב"ח

(א) גמ' אזכרות שבק"ש ר' תנחום א"ר יהושע בן לוי אמר כנגד: (ב) רש"י ד"ה שיתפקקו וכו' מן הפקק ולמעלה:

גליון הש"ס

גמ' בשחלה ר"א. במס' דרך ארץ רבה פ"ג אימא ר"ח בן עזריה. וע"ש עוד אחה שיעורים: שם הני י"ח כנגד פי. עי' מדרש תמורה ר"פ ויקא עוד אחה עעמים. ושם אימא דרב"ל אמר נגד י"ח אזכרות שאמר דוד בהבו לה' בני אלים:

הגהות הגר"א

[א] גמ' ולא אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא. כל זה ל"ל למעלה קודם ולא אכשל:

לעזי רש"י

פי"ק. מעבר. ציפ"ש [צי"ף]. סד (מכשיר הכוכל את הרגלים). רדיי"ל [רי"ד]. רפסודה. ולו"ס. אסדה. קוטו"ן. כותנה.

מוסף רש"י

נר ישראל. שאתה מאיר עיני חכמים (ערכין י.). **על הסדר.** כמשפט המקבלות (מגילה יז. עי"ש בגמ').

רבינו חננאל (המשך)

מעיו ונראה הסתום, יהוא הנקרא צפור נפש שבשלהי החזה [באמצעיתו בולט] והוא כשיעור איסר. ויש מי שאומר עד שיכוף קומתו ויראה איסר מוטל בארץ כנגד לבו, מפני שהאיסר מטבע קטן, ואם לא ישוה [ויעיין] אינו מביטו בארץ בעת שהוא מכוון ומוטל כנגד לבו. ר' נחוניא אומר כיון שנענע ראשו וכו'. פי', שהרכין בראשו ומתראה ככורע. דיו. וקיימא לן כוותיה. מיהו מאן דטרח וכרע טובא טפי עדיף, דהא ר' ששת כי כרע כרע כחזרא, שהוא רך ונכפף הרבה, וכי זקיף זקיף כחזרא [שזוקף הראש לכתחלה]. יחזיר פניו. פי' כנגד מקום התפלה. היה ירשב בספינה או באסדא. פי' אסדא רפסודות כדכתיב רפסודות על ים יפו. ירושלמי: היא אסדא היא אסקריא היא רפסודות. פי' קורות רבות קשורות כולן אחת אל אחת ואחת אל אחת. והולכין בהן בנהרות ובים למקום אחר. ומתחלה היו מתפללין שלש ראשונות ושלש אחרונות והאמצעיות בלא סדר ידוע לכל, אלא כל אחד כפי מה ששמע מרבו. ובא שמעון הפקולי וירד לפני התבה לפני רבן גמליאל ביבנה, והסדיר י"ח ברכות על הסדר שאנו מתפללין עכשיו. ונתישרו הדברים בעיני רבן גמליאל וקבעם לכל להיות הכל מתפללין סדר אחד. אבל ברכת המינים לא היתה בידו מסורת [מרבו]. ירד [ועמד] שמואל [הקטן] ותקנה בכלל אלו י"ח ברכות, וקבלו הצבור כולן להיות מתפללין בענין הזה. לשנה אחרת ירד שמואל הקטן לפני התיבה, ומפני אימת הציבור התחיל בברכת המינין ושכח טופסה, וכיון שהגיע תיקנה לא העבירוהו מלפני התיבה והורידו אחר תחתיו, אלא המתינו עד שנזכר מטופסה והשלים תפלתו.

והשקיף. משם לזכור אותה. לשון סוכה כדמתרגמינן ושקף ומסתכי (בראשית יט): **רשע מעיקרו.** ושם מרשעתו פעמים שחוזר ונעשה רשע: **הוא ינאי.** שמינו בקידושין (פ"ג דף סו.) שהרג חכמי ישראל: **ינאי רשע מעיקרו.** ונעשה צדיק וחזר לרשעתו: **דאתחיל בה.** התחיל לאומרה וטעה באמצעיתה:

לא שנו. הא דאמר רב יהודה מעלין אותו: **שבעה קולות.** במזמור קול ה' על המים (תהלים כט): **שאמרה חנה.** בפרשת עלץ לבי (ש"א ב): **כ"ד רננות.** בפרשת ויעמוד שלמה (מלכים א ח) רגה תפלה תחנה כלהון כ"ד איכא: **ביומא דרחמי.** שהולך לבקש רחמים שדבקו שעריה זה בזה ולא היו מניחין להכניס ארון לבית קדשי הקדשים כדאמרי' במועד קטן (דף ט.): **מעין כל ברכה.** אומר בקולר ומברך על כל אחת ואחת: **הביננו.** ואינו מברך אלא שומע תפלה בכל הברכות שבין שלש ראשונות לשלש אחרונות. הביננו כנגד אתה חונן ומול את לבבנו כנגד אתה חונן לנו כנגד סלח לנו להיות גאולים כנגד גאולה וכן כולם: **בגאות ארץ.** לשון נוה כמו בגאות הירדן (תהלים כג) והוא כנגד ברכת השנים: **וסופונים על דעתך.** העובריס על דברין: **ישפטו.** כנגד לדקה ומשפט. לשון אחר והמועים במשפט על דעתך ישפטו השיבה לנמדם לשפוט כדברין וכן עיקר גראה לי וכן בה"ג: **לייט עלה אביי.** לפי שמדלג הברכות וכולן בברכה אחת: **כל השנה מי עבדינן ברכי עקיבא.** כלומר כשאנו מתפללין י"ח שלמות מי עבדינן כר' עקיבא לומר ברכה רביעית בפני עצמה דהשתא כשמתפללין הביננו נעביד כותיה: **שבע תקון.** שלש ראשונות ושלש אחרונות והביננו: **וגכללה.** להבדלה: **מכלל.** בתוך הביננו כדרך שהוא כוללה בחונן הדעת ויאמר הביננו ה' אלהינו המבדיל בין קדש לחול לדעת דרכיך: **לאטרודי.** לטעות: **בחחלא.** התפלה יכול אדם לכוין דעתו יותר מן האמצע: **גבורות גשמים.** הזכרה בעלמא היא לפיכך ממחזירין אותו שאינה תפלה שיכול לאומרה בשומע תפלה: **ביחיד.** ממחזירין אותו: **בצבור.** יחיד המתפלל עם הצבור: **דאדכר קודש ש"ם.** אין מחזירין אותו שיכול לאומרה בשומע תפלה:

תחנונים

לייט עלה אביי אמאן דמצלי הביננו. והכי קי"ל ויש ספרים דמסיק ה"מ בתמיה אבל בדרך שרי כדמשמע במכילתין (ח) גבי רבי יוסי וכו':

ונכללה בהביננו. והא דאמרינן בפ"ק דברכות (דף ח.): כל השנה כולה מתפלל אדם י"ח חוץ ממוצאי יה"כ מפני טורח לבור מפני התענית וי"ל שמתפללים י"ח שלימות מפני שב"ל הבדלה בחונן הדעת ותימה אמאי לא פריך ונכללה בהביננו וי"ל דלא דמי דהתם כל השנה כולה מתפלל י"ח ואין לנו להקשות ונכללה מכלל דלי לשנות המנהג של כל השנה אבל הכא שכל השנה מתפלל הביננו פריך שפיר למה לי לשנות המנהג בשביל אתה חוננתנו ונכללה בהביננו: **מפני** שיכול לאומרה בשו"ת. כדאמר [לקמן לא.] (עו"ג דף ח) שואל אדם לרבו בשו"ת ודוקא לרבו כגון שיש לו חולה בתוך ביתו או שלריך שדהו מיס דהוא מעין תפלה וכן שאלה אבל הזכרה והבדלה ושאר שבחים אסור שאינה מעין שו"ת וגראה שכל האומר ברוך אתה ה' שו"ת אחר שסיים דברי תחנוניס מיושב מגונה כדאמרי' (מגילה דף יח.) מכאן ואילך אסור לספר בשבחו של מקום כלומר להוסיף ברכות על אלו ואפילו אם בא להתפלל שמנה עשרה עוד פעם אחרת אסור שגראה כמוסיף על הברכות והא דאמר לעיל (דף כא.) ולואי שיתפלל אדם כל היום (ב) היינו דוקא שפך התפלל אבל ודאי אוקמינן לעיל שפוסק אפי' באמצע ברכה כשמואל בפרק מי שמתו (שם) ומה שאיא לבור שונה בהן היינו להוציא רבים ידי חובתן ומה שמתפלל בלחש היינו כדי להסדיר תפלתו כדאוקמינן בפרק בתרא דר"ה (דף לד.):

הא

והשקיף בה שתים ושלש שעות ולא העלוהו אמאי לא העלוהו והאמר רב יהודה אמר רב [א]טעה בכל הברכות כלן אין מעלין אותו בברכת הצדוקים מעלין אותו חיישינן שמא מין הוא שאני שמואל הקטן דאיהו תקנה וניחוש דלמא הדר ביה אמר אביי גמירי טבא לא הוי בישא ולא והכתיב [ב]ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ההוא רשע מעיקרו אבל צדיק מעיקרו לא ולא והא [ג]תנן אל תאמין בעצמך עד יום מותך שהרי [ד]יוחנן כ"ג שמש בכהונה גדולה שמנים שנה ולבסוף נעשה צדוקי [ה]אמר אביי הוא ינאי הוא יוחנן רבא אמר ינאי לחוד ויוחנן לחוד ינאי רשע מעיקרו ויוחנן צדיק מעיקרו הניחא לאביי אלא לרבא קשיא אמר לך רבא צדיק מעיקרו נמי דלמא הדר ביה אי הכי אמאי לא אסקוהו שאני שמואל הקטן דאתחיל בה דאמר רב יהודה אמר רב ואיתימא רבי יהושע בן לוי [ו]לא שנו אלא שלא התחיל בה אבל התחיל בה גומרה: הני שבע דשבתא כנגד מי א"ר חלפתא בן שאול כנגד שבעה קולות שאמר דוד על המים הני תשע דר"ה כנגד מי א"ר יצחק דמן קרטיגנין כנגד תשעה אזכרות שאמרה חנה בתפלתה דאמר מר [ז]בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה הני עשרים וארבע דתעניתא כנגד מי א"ר חלבו כנגד כ"ד רננות [ח]שאמר שלמה בשעה שהכנים ארון לבית קדשי הקדשים אי הכי כל יומא נמי נמרינהו אימת אמרינהו שלמה ביומא דרחמי אנן נמי ביומא דרחמי אמרי להו: רבי יהושע אומר מעין שמנה עשרה: מאי מעין שמנה עשרה רב אמר מעין כל ברכה וברכה ושמואל אמר [ט]הביננו ה' אלהינו לדעת דרכיך ומול את לבבנו ליראתך ותסלח לנו להיות גאולים ורחקנו ממכאובינו ודשננו בנאות ארצך ונפוצותינו מארבע תקבץ והתועים על דעתך ישפטו ועל הרשעים תניף ידיך וישמחו צדיקים בבנין עירך ובתקון היכלך ובצמיחת קרן לדוד עבדך ובעריכת נר לבן ישי משיחך טרם נקרא [א] אתה תענה ברוך אתה ה' שומע תפלה [י]לייט עלה אביי אמאן דמצלי הביננו אמר רב נחמן אמר שמואל [יא]כל השנה כולה מתפלל אדם הביננו חוץ ממוצאי שבת וממוצאי ימים טובים מפני שצריך לומר הבדלה בחונן הדעת מתקיף לה רבה בר שמואל ונימרה ברכה רביעית בפני עצמה מי לא תנן [יב]ר"ע אומר אומרה ברכה רביעית בפני עצמה ר' אליעזר אומר בהודאה [יג]אטו כל השנה כולה מי עבדינן כר' עקיבא דהשתא נמי נעביד כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כר"ע תמני סרי תקון תשסרי לא תקון הכא נמי שבע תקון תמני לא תקון מתקיף לה מר זוטרא ונכללה מכלל הביננו ה' אלהינו המבדיל בין קדש לחול קשיא: אמר רב ביבי בר אביי [יד]כל השנה כולה מתפלל אדם הביננו חוץ מימות הגשמים מפני שצריך לומר שאלה בברכת השנים מתקיף לה מר זוטרא ונכללה מכלל ודשננו בנאות ארצך ותן טל ומטר אתי לאטרודי אי הכי הבדלה בחונן הדעת נמי אתי לאטרודי אמרי התם כיון דאתיא בתחלת צלותא לא מטריד הכא כיון דאתיא באמצע צלותא מטריד מתקיף לה רב אשי ונימרה בשומע תפלה דא"ר תנחום אמר רב אסי טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים מחזירין אותו שאלה בברכת השנים אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה והבדלה בחונן הדעת אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה גופא א"ר תנחום אמר רב אסי טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים מחזירין אותו שאלה בברכת השנים אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה והבדלה בחונן הדעת אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה על הכוס מיתיבי [טו]טעה [יו]ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים מחזירין אותו שאלה [יז]בברכת השנים מחזירין אותו והבדלה [יח]בחונן הדעת אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה על הכוס ל"ק הא ביחיד הא בצבור בצבור מ"ט לא משום דשמעה משליח צבור אי הכי האי מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה מפני ששומע משליח צבור מיבעי ליה אלא אידי ואידי ביחיד ול"ק [יט]הא דאדכר קודם שומע תפלה

הא

מסורת הש"ס

ו) [אמות פ"ש מ"ד], ב) [יומא ט.], ג) ל"ל ומאמר, ד) [נ"ה יח. יבמות מד.], ה) [מגה ב. מ"ק ט. מנחות קז:], ו) [קידושין לג.: וש"נ], ז) [לקמן לב. נדה ח.], ח) [לקמן לג.], ט) [מוספתא פ"ב ה"ג לעיל כו: לקמן לב. תענית ג.].

תורה אור השלם

1. וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל בְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה חָיִי כָּל צִדְקֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּם יָמוּת: יחזקאל יח כד

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה לייט וכו' כמכלמין. נ"ב לעיל בפ"ק דף ג' וש"ש נתוס' בד"ה היה לך: (ב) ד"ה מפני וכו' היינו דוקא בספק התפלל אבל בוודאי התפלל אוקמינן:

הגהות הגר"א

[א] ברם נקרא אתה תענה. נ"ב מי אתה עונה בכל כו'. גי' רי"ף ורא"ש ועיין למכ"ש:

מוסף רש"י

גמירי. מקורת מתמיעו (פסחים נב.) מקורת בדי מרבותי (סוטה ח.). בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה. בא זכרונם לטובה ונגזר עליהם הריון (ר"ה יא. וכע"ז יבמות סד.). כ"ד רננות. רגה תפלה תחנה מתוכים בתפלת שלמה על כ"ד, וי"ל כ"ד ברכות דתעניתא, ולא נהירא (שבת ל.). אומרה ברכה רביעית בפני עצמה. להבדלה בתמוצאי שבתות ואינו כוללה בחונן הדעת (נדה ח.).

רבינו ניסים

הני כ"ד דתעניתא כנגד מי אמר ר' חלבו כנגד כ"ד רננות שאמר שלמה. הא מילתא פרשה בתלמוד ארץ ישראל בפירקין ובפרק ב' דתענית (הלכה ב) ר' חלבו ור' שמואל כנגד כ"ד פעמים רגה תפלה תחנה שכתובין בפרשת שלמה ראית בגמרא בפ' משקין בית השלחין (מועד קטן דף פ) ובפרק כל ישראל יש להם חלק (דף קז) בשעה שבנה שלמה את בית המקדש ובקש להכניס ארון לבית קדש הקדשים דבקו שערים זה בזה אמר כ"ד רננות כו':

עין משפט נר מצוה

מז א ב מיי' פ"י מהל' תפלה הל' ג סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קטו סעיף ג:

מח ג ד ה מיי' פ"ב שם הל' [ב] ג ד סמג שם טוש"ע א"ח סימן קי סעיף ג:

מט ו מיי' פ"י שם הל' ה סמג שם טוש"ע א"ח סי' קיד סעיף ה:

נ ז מיי' שם הלכה ט סמג שם טוש"ע א"ח סי' קח סעיף ד:

נא ח מיי' שם הל' יד סמג שם טוש"ע א"ח סימן רלד סעיף ח:

נב ט מיי' שם הל' ט סמג שם טוש"ע א"ח סימן קיז סעיף ה:

רבינו חננאל

הני עשרים וארבע דתעניתא כנגד מי אמר ר' חלבו כנגד כ"ד רננות שאמר שלמה בשעה שהכניס ארון לבית הקדשים. ירושלמי: כ"ד תעניות כנגד כ"ד פעמים שכתוב בפרשת שלמה רגה תפלה תחנה. מאי מעין שמונה עשרה רב אמר מעין כל ברכה וברכה. פירוש, מזכיר שלש ראשונות כסדרן ואומר ברכה רביעית חננו מאתך דעה ביגה הבינה והשכל בא"י חונן הדעת. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, בא"י הרוצה בתשובה, מחל לנו מלכנו כי פשענו בא"י חנון המרבה לסלוח, גואלנו מהרה למען שמך בא"י גואל ישראל, והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו בא"י רופא חולי עמו ישראל, וברך שנתינו כשנים הטובות בא"י מברך השנים, וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ בא"י מקבץ נדחי עמו ישראל, מלוך עלינו אתה ה' לבדך בחסד וברחמים וצדקנו במשפט בא"י מלך אוהב צדקה ומשפט. את המינים ואת מל'[כות] זדון במהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע ארבנו במהרה בימינו בא"י שובר אויבים ומכניע זדים. ועל כל הבוטחים בך יהמו רחמיך ושים חלקנו עמהם בא"י משען ומבטח לצדיקים. בנה ירושלים במהרה וכסא דוד לתוכה תכין בא"י בונה ירושלים. את צמח דוד עבדך תצמיח והושיענו בא"י מצמיח קרן ישועה. קבל ברחמים את תפלתינו בא"י שומע תפלה. ויאמר שלש אחרונות כתקנן. ושמואל אמר הביננו. פי' אומר שלש ברכות הראשונות כתקנן ומתחיל הביננו, הביננו ה' אלקינו לדעת דרכיך, מול לבבינו לשוב ליראתך, טלח ה' לנו להיות גאולים, רחקנו ממצוקים ודשננו בנאות ארצך, ונפוצים מארבע תקבץ, והתועים השב צדק ומשפט, ועל הרשעים תניף ידך, וצדיקים ישמחו בבנין עירך ובתיקון היכלך ובצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך, טרם נקרא תענה בא"י שומע תפלה [ושלש אחרונות כתקנן]. ירושלמי: אית תנא תני שבע מעין י"ח, ואית תנא תני י"ח מעין י"ח, מאן דתני זיין מעין י"ח מסייע ליה לשמואל, ג' ראשונות וג' אחרונות הרי שש, והביננו ברכה אחרת שתתם בה בא"י שומע תפלה הרי ז' מעין י"ח, מאן דתני י"ח מעין י"ח מסייע ליה לרב דאמר חתימה מעין כל ברכה וברכה כאשר פירשנו

למעלה. **וסוגיא דשמעתא** כשמואל רהטא, מיהו חזינן דנהגו לצלויי כי הא דרב בתפלת המנחה בעידנא דמהתרי, ולא חזינן רבנן קשישאי דהוו מחו בידייהו, ש"מ דהלכתא כותיה דרב. **לייט עלה אביי אמאן דמצלי הביננו.** ואע"ג דלייט אביי אמאן דמצלי הביננו, יש מי שאומר לכל מאן דאפשר ליה, אבל מאן דטריד אי בדרך לא לייט אביי. אמר ר' **תנחום** אמר **רב אסי טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים** וכו'. ירושלמי: אמר ר' זעירא בשם ר' חנינא, היה עומד בגשם והזכיר של טל אין מחזירין אותו, בטל והזכיר של גשם מחזירין אותו, והתניא בטל ובגרוחות לא חייבו חכמים להזכיר ואם בא להזכיר מזכיר, לא דאמי ההוא דמיקל לההוא דלא מצלי ולא מיקל, בגשם והזכיר של טל אין מחזירין אותו, והתניא אם לא שאל בברכת השנים או שלא אמר גבורות גשמים מחזירין אותו, בההוא דלא אידכר לא טל ולא מטר.